

Zubr a Dikobraz
Lanškroun

Ročenka 2009

Obsah

Pár slov úvodem	1
Činnost střediska	2
1. smečka vlčat	8
1. dívčí oddíl	10
31. chlapecký oddíl Jestřábi	12
33. smečka vlčat	14
37. dívčí oddíl	16
Pětka	20
Tábor světlušek 1. dívčího oddílu a 1. smečky vlčat	23
Tábor 1. chlapeckého oddílu	24
Tábor skautek 1. dívčího oddílu	25
Tábor 31. oddílu a 33. smečky vlčat	27
Tábor 37. dívčího oddílu	28
Z Ještědu na Sněžku za 96 hodin	29
Registrace 2009	32

Pár slov úvodem

Rok 2009 je za námi. Tento rok středisko nepořádalo žádnou významnou akci. Tradičně jsme uspořádali dětský maškarní karneval, drakiádu, Dosilaso a podíleli jsme se na celoměstských oslavách dálkového pochodu KOPA.

V tomto roce jsme se spíše zaměřili na stabilizaci oddílů mladší členů a vedení oddílů. Každoročně nám od oddílů odcházejí 2 až 3 aktivní vedoucí. Zkušenosti těchto vedoucích se těžko nahrazují. Před námi je nelehký úkol a to výchova budoucích vedoucích z řad roverů a rangers, kteří časem převzou oddíly a zapojí se do vedení střediska.

V roce 2009 po mnoha diskuzích byl připraven projekt projekční kanceláři Ai5, který byl předložen Radě města. Na posledním jednání zastupitelstva Města Lanškroun byla v rozpočtu města v kapitole investice schválena částka na výstavbu skautské klubovny v roce 2010. Pro naše středisko to byl další významný krok, který nás přibližuje k nové skautské klubovně. Jsme si vědomi, že vše je zatím na papíře a jsme přesvědčeni, že náš sen se v blízké době splní.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podílejí ve vedení oddílů a střediska za jejich obětavou práci, i když jako v jedné z mála z organizací naši činovníci vše dělají dobrovolně bez jakékoliv finanční odměny. Odměna pro nás jsou slova díků, nezapomenutelné zážitky a dětské úsměvy.

Do roku 2010 přeji středisku, aby oddíly měli nadále pestrou a zajímavou činnost, která přiláká nové členy do našich řad.

Jiří Dušánek – Autíčko
vedoucí střediska

Činnost střediska

Středisko i v roce 2009 mělo svou bohatou činnost. Uspořádalo mnoho akcí nejen pro své členy, ale také pro veřejnost. Kromě toho se podílelo na akcích jiných organizací. Většina těchto akcí je již tradičních.

Lezecké závody připravilo středisko ve spolupráci s Horolezeckým klubem, o. s. dne 17. ledna. Obě organizace spojuje hlavní organizátor Fous – Jiří Černošous. Závodů se účastnili děti i dospělí obou těchto subjektů, od čtyřletého lezce až po třicátníky. Soutěžilo se v kategoriích dle věku a zvláštní kategorii měli sportovní lezci.

Počátkem roku se mnoho členů střediska připojilo k Tříkrálové sbírce. Středisko v čele s Autíčkem – Jiřím Dušánkem převzalo místo lanškrounské farnosti patronát nad touto akcí. Sbírkou se zúčastnilo 15 skupinek koledníků (tři děti představující tři krále a dospělý doprovod),

Lezecké závody

Maškarní karneval

kteřé během svého putování po Lanškrouně vybraly finanční částku 73.873,- Kč. Pod záštitou lanškrounských skautů se uskutečnila sbírka i v obci Sázava, kde dvě skupinky vybraly částku 11.296,- Kč, a v obci Horní Třešňovec 5 skupinek koledníků vybralo částku 16.015,- Kč.

Poslední den prvního měsíce roku se konal v sále lanškrounského zámku hojně navštívěný dětský maškarní karneval, tentokrát na téma sport. Organizační a programovou stránku většinouvě zajišťoval roverský kmen Dlonn. Během karnevalu mohly děti tancovat, zakoupit si doma vyráběné občerstvení či soutěžit o sladkosti. Na konci maškarního karnevalu byly nestrannou porotou vyhlášeny nejhezčí masky a též nechyběla bohatá tombola.

Během února a března, přesněji o víkendech 13. – 15. 2. a 6. – 8. 3., zorganizovalo středisko pro skauty a skautky z okresu Ústí nad Orlicí opět zdravotnický kurz. Na přednáškách se podíleli činovníci našeho střediska (Chůvka – Petra Dušánková, hlavní organizátorka, Kecka – Martin Krátký, Sever – Martin Skalický, Ježek – Tomáš Dušek, Punťa – Milan Cink) a dále několik externích odborných spolupracovníků z oblasti zdravotnictví. Mnoho členů střediska také připravovalo různé aktivity, mj. simulaci výbuchu plynu či lezení na stěně, a podílelo se tak na nadstandardní kvalitě tohoto kurzu.

Dne 14. března se pro všechny hravé členy dětských oddílů uskutečnil Šachový turnaj a Nezlobsejáda. Dole v klubovnách na Žižkově ulici probíhala šachová soutěž pro znalce tohoto sportu, a to systémem „každý s každým“. Menší děti a ti, kdo neměli chuť hrát šachy, se rozdělili nahoře v klubovnách do skupinek a vrhli se na oblíbenou hru Člověče, nezlob se. Dopoledne strávené u deskových her vyvrcholilo vyhlášením výsledků a udílením cen.

Dne 28. 3. proběhly pro širší vedení oddílů Drobky, školení pro kvalitní práci v oddílech. Na programu byla jak zdravotvěda (Chůvka – Petra Dušánková), tak i bezpečnost (Kecka – Martin Krátký). Odpoledne za námi přijela návštěva z ústředí Junáka, ss. Mája – Mariana Ermlová, s „novým“ výchovným programem pro skauty a skautky a snažila se nás zasvětit do práce s novými skautskými stezkami. Celé odpoledne bylo proloženo několika drobnými hříčkami, které si připravily jednotlivé

oddíly. Pro zpestření si v tomto předvelikonočním čase skauti a skautky mohli uplést pomlázku či ozdobit vajíčko ubrouskovou technikou nebo obarvit tuší. Někteří v klubovně vydrželi až do pozdních večerních či ranních hodin.

Jaro je též každoročně obdobím závodů. Ten letošní Svojsíkův závod po 40 letech opět zavítal na Zámeček. Téměř celé středisko se sešlo 18. dubna. Nejprve většina dospělých či pro závody přestárlých v roli rozhodčích připravila jednotlivé disciplíny, posléze družinky světlušek a vlčat postupně vybíhaly na trať. Skautky a skauti zatím plnili úkoly, tzv. brány, přímo v areálu Zámečku. Před polednem i tyto družiny hromadně vystartovaly. Disciplíny zavedly závodníky do minulosti, takže navštívili praotce Čecha (orientace v přírodě), Kelty (zručnost), 1. světovou válku (zdravověda), pravěké zemědělce (příroda kolem nás), výcvik gladiátorů (překážková dráha), komunismus (ekologie), Leonarda da Vinciho (hlavolamy), Sherlocka Holmese (detektivní úkol), průmyslovou revoluci (oprava kola + BESIP) a skauti a skautky ještě navíc navštívili pyramidy v Egyptě (provazové vazby) a pravěk (táboření). Mimo klasického závodu byly pro družiny připraveny brána moudrých, brána IQ, brána přesnosti a brána uzlů. Po doběhnutí jsme si mohli projít Zámeček, kterým nás provedla paní kastelánka Krasava Šerkopová. Jako každý rok pro nás Šedý Bobr se svým kuchařským týmem připravil skautský buřtguláš. Po splnění posledního úkolu a doběhnutí poslední hlídky byly zpracovány výsledky a mohlo dojít k vyhlášení.

Pro ty nejmenší děti, nejen z našich oddílů, ale zkrátka pro všechny z Lanškrounska, které si rády zahrají kuličky, se 25. dubna na hřišti pod halou B. Modrého uskutečnila Kuličkáda. K dispozici bylo osm hracích polí s osmi důlky a hrál každý s každým, takže nebyl snad nikdo, kdo by se nudil.

V neděli 26. dubna proběhla v místním kostele sv. Václava mše svatá ke cti sv. Jiří, patrona skautů. Mše se zúčastnilo také mnoho krojovaných světlušek a vlčat, skautů, skautek, činovnic a činovníků.

Den vítězství jsme si v Lanškrouně připomněli ve čtvrtek 7. května u pomníku obětem válek a holocaustu, kde skauti drželi čestnou stráž. Promluvili zde starosta města Ing. Martin Košťál a jednatel Českého svazu bojovníků za svobodu dr. Jaroslav Kovařík.

V sobotu 30. května se uskutečnila brigáda na Kopretinové louce. I za nepříznivého počasí jsme odvedli kus práce – údržba střediskového srubu, úklid tábořiště a příprava dřeva na zimu pro srub.

V úvodu vodních radovánek pro světlušky a vlčata dne 13. 6. děti absolvovaly krátký instruktážní výcvik, ve kterém se naučily, jak se sedí na raftu, k čemu je vlastně dobré pádlo a další užitečné věci. Následovala vyjížďka, při které děti mohly ověřit své čerstvě získané teoretické znalosti v praxi. Po pauze na oběd se konala velká soutěž o třech disciplínách, ve kterých děti zúročily vše, co se ten den naučily.

V sobotu 12. září jsme na náměstí A. Jiráka ukázali lanškrounské veřejnosti něco málo z naší činnosti. V pátek vyrostl na náměstí malý skautský tábor střediska Zubr a Dikobraz Lanškroun.

Vodní radovánky pro světlušky a vlčata

Během soboty naše „ležení“ navštívili převážně rodiče s dětmi, pro které jsme měli připravenou prezentaci naší činnosti a především různé hry a aktivity. Soutěží se zúčastnilo celkem 160 dětí ve věku od 2 do 15 let. Průměrný věk soutěžících byl o něco méně než 8 let. Všichni si mohli vyzkoušet lanové aktivity (pavoučí síť, lanovou dráhu, kdo dál dojde, probíhání mezi míčky), skládání origami, skautské puzzle, zatlukání hřebíků a X km aneb dojdeme dále než v roce 2008? Celkem se nám i našim návštěvníkům podařilo během městských slavností ujít 206,8 km, což je o 65 km více než v roce 2008.

V neděli 13. září členové roverského kmene Dlonn na požádání administrátora farnosti Dolní Čermná Mgr. Josefa Roušara na pouti u kostela Narození Panny Marie na Mariánské hoře připravili pro návštěvníky koutek s lanovými aktivitami, který byl hojně navštěvován dětmi.

Tradiční veřejnou Drakiádu pro děti připravily 10. října spojené kmeny dospělých. I přes nepříznivé počasí se na hřišti za sídlištěm U Papíren sešlo 27 dětí, které soutěžily v létání s papírovými a kupovanými draky. Všichni obdrželi diplom, sladkou odměnu i ceny.

V sobotu 7. 11. se uskutečnil již VII. ročník volejbalového turnaje „Lavor“ pro rovery, rangers a činovníky. Do tělocvičny Základní školy B. Smetany dorazilo 5 družstev: 5tka a DLONN ze střediska Zubr a Dikobraz Lanškroun, Javor a Hvězda smrti ze střediska Javor Česká Třebová a Bílá liška z Červené Vody. Od počátku hráči předváděli různé volejbalové kreace, které by byly určitě ozdobou nejednoho extraligového týmu.

IX. ročník zálesáckých a trampských písní DOSILASO, jehož organizaci si na svá bedra tradičně bere Bonzo – Jan Střecha, se konal 27. 11. Pro velkou účast soutěžících a diváků z řad jejich příbuzných a známých se Dosilaso konalo v sále lanškrounského zámku. Soutěžilo se ve třech kategoriích – unisono, bisono a sbory. Slavnostní vyhlášení výsledků a rozdělení cen ukončilo oblíbené pěvecké klán.

Další tradiční akcí pro všechny členy střediska a rodičovský doprovod dětí bývá Mikulášská besídka. Tentokrát probíhala 5. prosince v jídelně ZŠ Dobrovského. Na programu bylo zpívání, předvádění scének, které si oddíly připravily, různé hry a soutěže. A samozřejmě přišel čert, sv. Mikuláš a anděl. Dětem rozdali za odměnu balíčky sladkostí nebo nákladáky uhlí. Nakonec jsme se rozloučili v gilwellském kruhu u svíčky.

Nedílnou součástí prosincového období je napínavá hra po městě Mafiáni. Tentokrát se konali 11. prosince. Bohužel se dostavilo jen málo skautek a skautů. Ve finále oslavovalo své vítězství Horní město.

V sobotu 12. prosince se uskutečnil již XI. ročník florbalového turnaje O stříbrný míček. Členové chlapeckého kmene se odpoledne sešli v tělocvičně Dělnického domu a rozdělili se do čtyř mužstev. Během turnaje každé družstvo hrálo se všemi soupeři, a to dvoukolově. Celkem bylo odehráno 12 utkání po 10 minutách. Po třech hodinách jsme se dozvěděli vítěze. Také letos roveři nabídlí 23. prosince obyvatelům Lanškrouna jeden ze symbolů Vánoc - Betlémské světlo.

1. smečka vlčat

Na začátku jara jsme se vypravili na Zlatokopeckou výpravu, kdy jsme se hledat zlatý důl. Během mnoha úkolů jsme si vydělali na výbavu, po cestě svedli bitvu s indiány i nepřátelskými zlatokopy a nakonec vytěžili zlaté žíly na objeveném nalezišti.

V dubnu nás již tradičně čekalo střediskové kolo Svojsíkova závodu, které se konalo na Zámečku. Ač se nám velice dařilo na trati, plnění úkolů na bránách se nám naopak velice nedařilo.

Jeden květnový víkend jsme strávili na Zubrovce. Blízký les byl pro nás magickým lesem plným nebezpečí. Uklidili jsme místní ohniště od letitých nánosů. Zahráli jsme si plno her a objevovali co vše krásného v lese můžeme potkat.

V červnu jsme nejdříve vyrazili na cyklovýpravu do Sázavského údolí. Celou cestu jsme zlepšovali naše jízdní schopnosti, o nehody nebyla nouze. Prozkoumali jsme drtič i jeskyni v lomu a nevynechali ani hledání českých granátů. Poslední akcí před táborem byly hrátky na vodě. Spolu s vlčaty a světluškami celého střediska jsme se naučili jak funguje posádka lodi a soupeřili s ostatními v pro nás neznámých vodních disciplínách.

O letních prázdninách jsme společně s 1. oddílem skautů a 1. dívčím oddílem vyrazili na tábor do Dolan u Nových hradů.

Začátkem školního roku začala i činnost smečky vlčat, kdy do oddílu přišli nováčci Tomáš Kyselo, Lukáš Novák, Dominik Tesař, Jakub Ježek, Matěj Svoboda. Ze smečky vlčat do oddílu skautů přestoupil Zbyšek Černohous – Gampo a Roman Musil.

Na první podzimní výpravu jsme v září vyrazili na Suchý vrch, kdy jsme navštívili rozhlednu Suchý vrch a vojenskou tvrz Bouda.

Další naší podzimní výpravou byla expedice na Andrlův Chlum u Ústí nad Orlicí. Na dvou podzimních výpravách jsme poznali podzimní krajinu Orlickoústecka

Tradičně se na konci listopadu zúčastňujeme pěvecké soutěže tramských a skautských písniček DOSILASO, kde jsme se s písničkami Afrika černá a tři kříže umístili v kategorii sbory na 2. místě.

Kalendářní rok jsme ukončili vánoční výpravou, kdy jsme pro zvířátka připravili vánoční strom s dobrůtkami pro lesní zvěř, rozdali jsme si dárečky a rozloučili jsme se s kalendářním rokem 2009.

Na konci roku 2009 má smečka celkem 19 členů, z toho 5 vedoucích a 14 vlčat.

Kečup + Autíčko

Výprava na Šuchý vrch

1. dívčí oddíl

Rok 2009 začal pro rangers tradiční akcí v netradičním čase a to Zlatou Vařečkou. V kulinářské soutěži předvedly týmy svoji zdatnost při vaření bramborové polévky a kuřecího masa na jakýkoli způsob. Počet rangers se ustálil na čísle 7 – Maki, Jája, Skřítek, Kiki, Káťa, Pastelka a Pipi. V zimě jsme se vypravily na tatenický srub, kde jsme si užily dva slunečné dny, vyřádily se ve sněhu a na chvíli si zase zkusily život mimo civilizaci.

O prázdninách se rangers zúčastnily dvou táborů – jednoho společně se světluškami a vlčaty v Dolanech u Nových Hradů, kde pomáhaly s chodem tábora. Druhý tábor proběhl s polskými skauty u vesničky Stilo u Baltského moře.

Po prázdninách přibyly do řad skautek 3 nováčci a to Lenička Gregorová, Anička Peichlová a Áďa Hacurová a vytvořila se nová družinka skautek Berušek, doplněná o starší světlušky, kterou vede Jája a Pastelka. Program rangers si vzala na starost Skřítek.

V září jsme také vyrazily na cyklovýpravu po Orlickoústecku nebo do Sázavského údolí, kde začala první etapa celoroční hry. V listopadu se uskutečnil další ročník Zlaté Vařečky, tentokrát ve správném čase. Soutěžící se rok od roku zlepšují a letos byly výtvary nejen požitelné ale i chutné☺

Poslední akcí roku 2009 byla vánoční besídka s přespáním v klubovně a tradičním zdobením stromečku. Na besídku navazovala Hollywoodská noc, kdy byla v klubovně k vidění např. Madonna, Paris Hilton, Charlie Chaplin nebo Michael Jackson. Všechny jsme si to náležitě užily a nezbývalo nám než se těšit na klidné vánoční svátky.

Zlatá vařečka

31. chlapecký oddíl Jestřábi

Pro začátek roku je pro členy 31. chlapeckého oddílu již dlouholetou tradicí účast na dvou akcích. První z nich byla tříkrálová sbírka a tou druhou Memoriál Břeti Hampla v České Třebové. Poprvé dostali příležitost předvést se také vedoucí (Tlapmač, Jirka a Tom), kteří tak mohli poměřit síly se svými bratry z Dolní Dobrouče.

Koncem února skauti absolvovali výpravu s krycím názvem Orlice, která spočívala v přechodu Třebovských stěn za vskutku zimních podmínek. Rok 2009 byl také rokem Svojsíkova závodu, jehož základní kolo bylo uspořádáno v Chocni v pirátském duchu. Koncem června se na dvoudenní výpravě uzavřela celoroční hra, která skauty zavedla až do dob starého Egypta. Nemohlo chybět ani plnění vaření se svým výsledkem v podobě vynikajících špaget. Na sklonku dne výprava našla tajnou hrobku faraona i s jeho vzácným pohřebním pokladem.

Dne 1. července se skauti společně se skautkami vydali na Kopretinovou louku u obce Tatenice, aby dostavěli tábor před příjezdem vlčat a světlušek. Když se tak stalo, mohl začít plánovaný táborový program. Kluci se v rámci táborové hry přenesli do středověku do království Evellian, kde po smrti starého krále nastal souboj jeho čtyř synů a jejich stoupenců, které představovaly čtyři družiny skautů a vlčat, o nadvládu nad zemí a posléze i boj proti společnému nepříteli. Na tomto táboře rovněž složili svůj skautský slib Štěpán Kolomý a Vojta Lešikar.

Na začátku nového skautského roku byli do oddílu přijati tři nováčci – Honza Černohous - Houska, Dan Kuťák a Petr Krňávek. Stalo se tomu tak během společného sobotního odpoledne s vlčáčkou smečkou, poté byl rovněž vykopán stroj času, čímž začala nová celoroční hra. Začátkem října se konala dvoudenní

výprava. Skauti nocovali ve srubu na Kopretinové louce a na druhý den se vydali do Olomouce, aby poznali krásy hanácké metropole. Bohužel počasí nebylo zrovna přející (spíše naopak), tak se skauti vrátili o něco dříve a zahráli si v klubovně stolní tenis, ve kterém zvítězil Vašek.

V polovině listopadu se uskutečnila výprava do okolí lanškrounských rybníků. Jejím motivem bylo připomenutí dvacet let starých událostí sametové revoluce. Tradičním ukončením roku byla vánoční besídka, při které jsme si u stromečku za zpěvu koled popřáli vše nejlepší do nadcházejícího roku a nechybělo ani cukroví a samozřejmě dárečky.

Jirka

Memoriál Břetě Hampla v České Třebové

33. smečka vlčat

V roce 2009 vedl do prázdnin smečku Honza Resler, od září ve skautském roce 2009/2010 vede smečku Jan Skalický. S chlapci pracoval po celý rok Tomáš Resler, od ledna spolu s Honzou Reslerem, od září pomáhá vést vlčata Ondřej Kráčmar. Na schůzkách se vedle Tomáše a Ondry střídají Martin Skalický a Petr Bednář.

Vlčata mají schůzku každou středu od 16.00h do 18.00h.

Kromě schůzek proběhly v rámci smečky tyto akce :

1. Zimní výprava - 17.1. 2009

- vedoucí : Jan Resler a Tomáš Resler
- vlčata : 8

Kromě této výpravy se jiná akce smečky do června neuskutečnila, poněvadž do každé další se "napletla" akce střediska.

2. Předávání vlčat skautům

- začátek září
- vedoucí : Jan Resler, Tomáš Resler, Ondřej Kráčmar
- vlčata : asi 10

3. Výprava - noclehárna (klubovna) - 24.- 25. 10.

- vedoucí : Jan Resler, Tomáš Resler, Ondřej Kráčmar
- vlčata : 14

4. Oddílová schůzka - 14. 11.

- vedoucí : Tomáš Resler, Petr Bednář, Jan Skalický
- vlčata :5

Schůzky obou šestek jsou spojené. Celkem je přibližně 16 vlčat.

Mikulášská besídka

37. dívčí oddíl

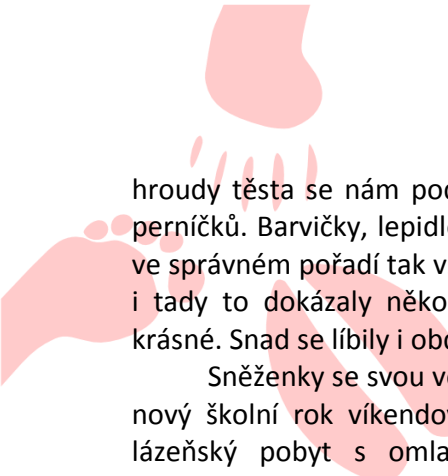
Rok 2009 utekl jako voda a jak ho prožily světlušky a skautky z 37. oddílu? Prvními akcemi, kterých jsme se tradičně zúčastnily, byly Tříkrálová sbírka, Lezecké závody a Maškarní karneval, neboť pomoci dobré věci, změřit své síly a pořádně se kreativně vyžít nikdy neodmítneme. Se začátkem jara se Sněženky vydaly na svoji první letošní výpravu do okolí našeho města, aby zažily nějaké to dobrodružství; a skautky uspořádaly výpravu nazvanou „Expedice Proelium“ ve snaze prohloubit své znalosti, a to se povedlo. Blížil se totiž Svojsíkův závod, ve kterém se skautky umístily na 5. místě v Základním kole pořádaného v Chocni. Místního kola tohoto závodu se nezúčastnily jenom skautky, ale i obě družiny světlušek. V dubnu se Sněženky také zúčastnily Kuličkyády pořádané na hřišti u haly B. Modrého a v červnu se vydaly na nedalekou zříceninu Cimburk. A proč? No přeci, aby zachránily uvězněnou princeznu... V červenci jsme všichni, spolu se skauty z 31. oddílu a vřičaty z 33. smečky, tradičně prožili 14 dní na letním táboře, tentokrát na Kopretinové louce u Tatenice.

Přicházející nový školní rok přinesl změnu ve vedení družinky Pomněnek - Monču Reslerovou (Miminko) nově doplňují Petra Dušánková (Chůvka) a Kateřina Gregorová (Kačaba).

Petra Dušánková (Chůvka): „Na začátku října jsme se vydaly na Expedici pavučinka 2009. Počasí nám přálo a i účast byla hojná. Nebojácně jsme plnily úkoly, luštily šifru a hledaly několik geokešek v okolí Lanškrounských rybníků. Světlušky plně využily všechny hrací prvky (prolézačky,...) v okolí naší cesty. Ač americká věc, tak i u nás se už zabydluje. Jedná se Halloween. Čarodějnickou párty měly světlušky obou dívčích oddílů dohromady. Podle ohlasů stála párty za návštěvu. (pozn. Ještě že v klubovně nebylo dostatek košťat. Rapidně by nám klesla členská základna.). S elánem jsme šly i do

velmi těžké pěvecké soutěže Dosilaso. Nervozita nás přepadla až při pohledu na konkurenci. Některé odvážné světlušky se vydaly i na sólovou dráhu (Martinka Dušánková), některé se pokoušely uspět v duetech (Maruška Skalická) a nebo ve více sborech (Barunka Říhová). Jako družina jsme byly potleskem odměněny za písničku Zákon světlušek a Světlušky jsou veselé. V listopadu družina pomýšlela na pěveckou kariéru a v prosinci jsme vstoupily na prkna co znamenají svět. Na Mikulášskou besídku jsme si připravily veršovanou hru ve vlastní režii „O Koblížkovi“. Aplaus nás opět neminul. Jo a i letos dorazil Mikuláš. Moc děkujeme za návštěvu. Vánoce za dveřmi a tak se pouštíme do vánočního tvoření. Tentokrát dohromady se Sněženkami v klubovně. Z nevhledné

hroudy těsta se nám podařilo upéct a nazdobit spoustu voňavých perníčků. Barvičky, lepidlo, lak a ubrousky. Pokud se to dá všechno ve správném pořadí tak vzniknou krásné věci. Světlušky jsou šikovné i tady to dokázaly několikanásobně. Výtvary všech byly opravdu krásné. Snad se líbily i obdarovaným.“

Sněženky se svou vedoucí Natálií Minářovou (Nařasem) začaly nový školní rok víkendovou výpravou na Lázek, kde zažily pravý lázeňský pobyt s omlazujícími procedurami a dietním jídlem (špekáčky, ...). Dále se družinka zúčastnila tradičních akcí - Drakiáda, Dosilaso a Mikulášská besídka. Poslední akcí v tomto roce bylo vánočních tvoření (hlavně dárků), které plynule přešlo na noc plnou filmů a především českých i zahraničních pohádek.

Skautky zase hned v září podnikly dvoudenní výpravu po Českořebovsku. Cílem bylo lanové centrum na Pekláku. I přes počáteční obavy se podařilo zdolat všechny překážky a výpravu zakončit vydatným obědem. Na speciální schůzce také skautky do programu zavedly nové skautské stezky. Schůzku proto vedoucí Gabča Nováková a Ivča Ficnerová naladily do tematiky 4 živlů - země, vody, vzduchu a ohně. Dále stojí za zmínku listopadová výprava po Lanškrounsku. „Počasí nám sice tolik nepřálo, ale i tak jsme se pobavily“ jste mohli slyšet z úst skautek. Rok 2009 skautky zakončily společně se skauty z 31. oddílu vánoční schůzkou.

Složení družinek:

Pomněnky: Maruška Skalická, Barunka Říhová, Káťa Knápková, Kája Voleská, Kristýnka Maiová, Terezka Horáková, Míša Gregorová a Martinka Dušánková.

Sněženky: Anička Bednářová, Pája Kráčmarová, Šárka Kuťáková, Verča Maiová (Nika), Káťa Obstová (Klíště), Maruška Pavlasová, Maruška Poláková (Hobitek), Káťa Reslerová, Verča Skalická.

skautky Vlaštovky + Veverky: Terka Duničková, Anežka Langrová (Pažitka), Lída Langrová (Lili), Maruška Macháčková (Čiči), Lucka Martincová (Kulička), Katarína Pomšárová, Zuzka Skalická, Štěpánka Smoláková (Fialka), Jana Šuláková.

Šárka Otáhalová, P. Dušánková, N. Minářová, G. Nováková

Výprava po Českořebovsku

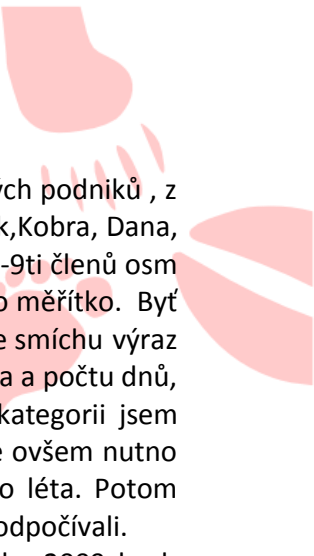
Pětka

V předchozí ročence jsem představoval Pětku a dospěl jsem k názoru, že se dost dobře definovat nedá. Právě ona volnost a nedefinovatelnost tohoto „sdružení“ je asi nejtypičtějším rysem, který není na závadu, ba naopak. Rok 2009 byl pro mnohé Pětkaře dobou změn – kulatější narozeniny některých (byť šlo o malé “kouličky“), svatby (Ježek+Kája, Monty+Dana), narození dalších možných členů Pětky (Viktorka v červenci – Líba a Pepa, Kačenka v září- Slávka&Kecka), náhlé nabírání břicha (Petra podruhé, Kája poprvé a Kobra postupně) atd. Tyto události nás na jednu stranu spojili, na druhou stranu ale znamenají nezvratnou změnu v životě některých Pětkařů.

Podle zásady stanovené v loňské ročence (tj. pokud se na akci či na brigádě sejdou aspoň 3 lidé kteří se k 5ce hlásí ,neformální setkání v „nějaké místnosti“ nepočítáno , jde o akci 5ky, bez ohledu na to kdo byl pořadatel) jsem celý rok monitoroval akce Pětky. Když jsem si dával podklady tohoto příspěvku dohromady, tak jsem si nemyslel , že by rok 2009 mohl být aktivnějším než rok

Ska v Jizerkách

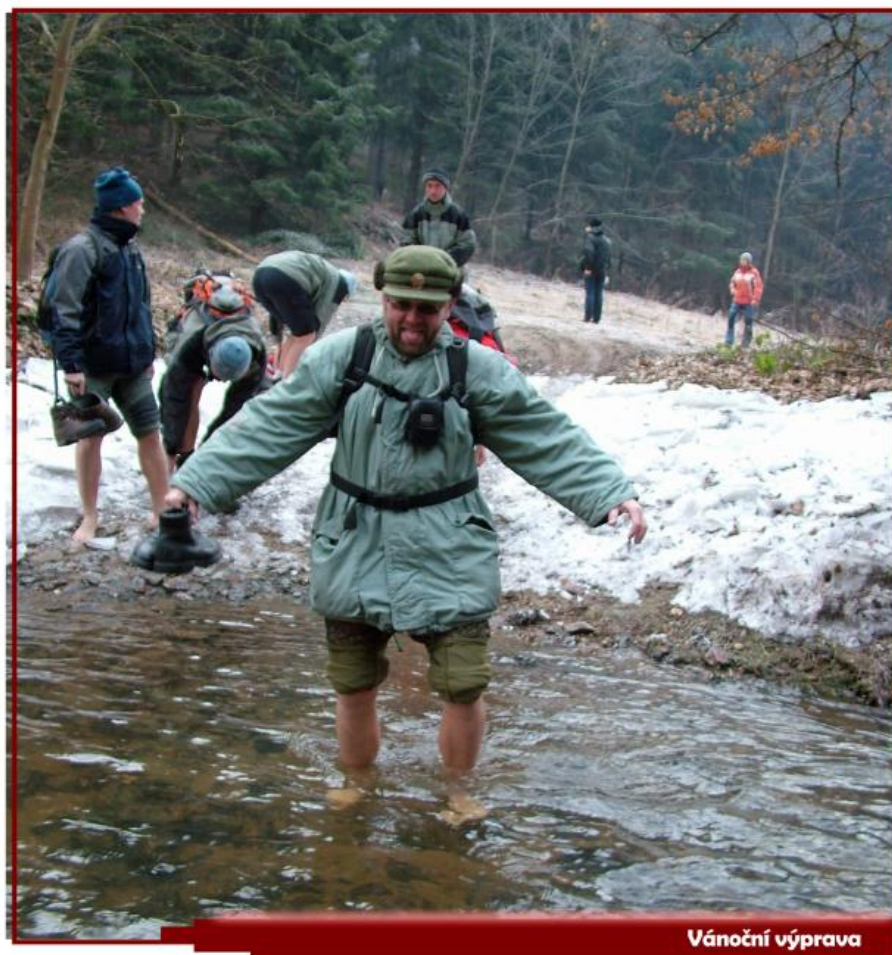
první - 2008. Leč, je tomu tak. Konalo se 27 evidovaných podniků , z nichž se 10ti a více akcí účastnilo sedm členů -Šroubek,Kobra, Dana, Čvachta, Fousek, Autíčko,Ježek (2008 to byli jen 3) a 6-9ti členů osm (2008 to bylo 6). K doplnění statistiky mám ještě jedno měřítko. Byť si dobře pamatuji , jak nás kdysi v oddíle přivedl ke smíchu výraz „děťoden“ , vyjadřující násobek počtu účastníků tábora a počtu dnů, představuji teď jeho variantu: „pětkoden“. V této kategorii jsem dospěl k číslu 192 pro rok 2009 (2008 to bylo 142). Je ovšem nutno poznamenat, že se drtivá většina akcí uskutečnila do léta. Potom jsme poněkud usnuli na vavřínu (nebo na matraci?) a odpočívali.

Z těch aktivnějších a nejzajímavějších akcí roku 2009 bych jmenoval cyklo přejezd Kuby 2009 (Čvachta,Fousek,Šroubek) v lednu, který byl zdokumentován a promítán, březnový sjezd Jánského potoka a Moravské Sázavy od rybníka až za Tatenice, sjeli jsme také řeky jako je Divoká Orlice nad Zemskou bránou i pod přehradou , Doubrava, Morava a Jihlava. Někteří se svěřili do rukou profesionálních organizátorů a seli na raftech kousky řek Isel a Salzach v Rakousku. Konal se vandr do Malých Karpat s částí 1. Dívčího oddílu, nebo v červnu třicátiny Benyho a Autíčka v Herborticích s netradiční Finskou stezkou, jejíž následky cítím dodnes. Osobně za nejvydařenější akci považuji Hron 2009: 107 km po nádherné vodě v pohodové partě, na 6ti pevných lodích ,s ideálním počasím a zakončením na romantické zřícenině Rievište. Koncem léta, v září, se ještě udála výprava čtyř Pětkařů do Jizerských hor,a v prosinci byla tradiční Vánoční výprava ze Štítů přes Gansberg do Lanškrouna a ještě Silvestr v Herborticích a na srubu.

Rok 2009 určitě potvrdil, že Pětka funguje a má smysl. U některých členů by mě ještě potěšila pomoc středisku s brigádami či aspoň registrací (ale 16 členů bylo registrovaných, to je více než před rokem) nebo nejlépe obojí. Provizorní vlajka 5ky se nejen smočila ve vlnách Hronu, ale zavlála také 18.8.2010 na vrcholu

2. nejvyšší hory Alp – Monte Rosy 4634m, kam ji vynesli Kobra, Drobek z Kopřivnice a Zdeněk Beran – Breberka, bývalý člen našeho střediska. Tu trvalou vlajku naší Pětky slíbil zajistit Beny, za což mu předem děkujeme a těšíme se na ni stejně tak, jako na všechna místa, kam ji ještě v dalších letech doneseme.

Kobra

Vánoční výprava

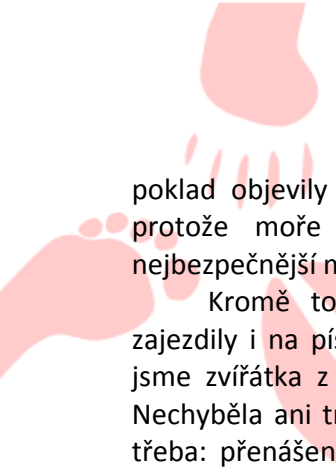
Letní tábory 2009

Tábor světlušek 1. dívčího oddílu a 1. smečky vlčat

Dne 11. 7. 2009 jsme se vypravily auty do Dolan u Nových Hradů, kde stál tábor, ve kterém jsme měly strávit dalších čtrnáct dnů (někdo jen devět). Letošní tábor měly světlušky i vlčata společný program. Ze všech dětí se najednou stali piráti, co chtěli získat ukrytý poklad kapitána Morgana.

Posádky se jmenovaly – Piráti z tábora, Krvavý koráb, Pyromani a Zabijáci. Hra začala etapou, kdy se z vody vynořily láhve se vzkazem od kapitána Morgana, a od té doby musely děti získávat kusy roztrhaného plánu místa, kde kapitán svůj poklad ukryl. Nebylo to vždy lehké. Musely splnit pirátské úkoly, za které dostávaly pirátské peníze – galeony. Např. jim příliv vzal všechny věci a oni je musely zachraňovat tím, že je vozily ve svých lodích na jediná suchá místa v táboře. Jindy jsme kaširovaly lodě, ale do konce tábora nám nestihly uschnout. Jednou příliv přinesl do tábora různé věci (alobalové kuličky a pingpongové míčky), které musely lžičkou vylovit z potoka. Utopily jsme pouze dvě lžíce, jedna se našla ten samý den a druhá asi za týden ☺ Také byla pirátská noční stezka odvahy, která byla dobrovolná a zúčastnilo se jí více děvčat než chlapců. Závěrečný úsek spočíval v tom, že děti došly na místo, které složily z ústřížků obrazů, které celý tábor dostávaly. Když došly na to místo – zámek Nové Hradky, čekal je dopis od kapitána Morgana, že poklad ukryl jinde, aby cesta k němu nebyla tak jednoduchá. Že jim bude napovídat, kudy k němu mají jít. Tak jsme šly a plnily různé úkoly, třeba jsme zpívaly písničku místním domorodcům, kteří nám za to nakreslili obrázek piráta. Až jsme

poklad objevily skrytý v truhle pod mořskou hladinou (v potoce), protože moře bylo kapitánův celý život a cítil, že je to nejbezpečnější místo pro ukrytí jeho životních úspor.

Kromě toho jsme navštívili Pivnickou rokli, kde jsme si zajezdily i na pískové skluzavce. Hrály jsme ringo turnaj. Vyráběly jsme zvířátka z květináčků. Myslím, že se nám nadmíru povedla. Nechyběla ani tradiční táborová olympiáda. Mezi disciplínami byly třeba: přenášení vody pusou, lovení píšťalky v lavoru a zapískání, koulení pneumatiky, co nejrychlejší sesbírání nádobí rozmístěného po určité trase, řezání dřeva, hod pokličkou atd.

Chtěly bychom poděkovat všem rodičům, kteří nám pomohli odvézt děti a věci na tábor, i těm, kteří nám poslali bučky či jiné dary pro tábor. Za 1. oddíl dívčí hlavně paní Peichlové za krásné odměny pro děti.

Morče

Tábor 1. chlapeckého oddílu

Náš tábor probíhal od 11. do 25. 7. 2009. Nejprve nás čekal obtížný úkol: dojet na kolech až do Toulovcových maštalí. Téma „etapovky“ bylo jasné - vyvrcholení celoroční hry Cestování časem. Kluci se vraceli do minulosti, aby našli nejrůznější artefakty, které prodali v přítomnosti. Za vydělané peníze si mohli vybudovat a zlepšovat základnu, která by umožňovala bezproblémové přesuny v časoprostoru, což bylo hlavním úkolem. Takže jsme rozvíjeli taktiku a spolupráci. K dobré pohodě tábora přispělo i výborné jídlo.

Rubik a Snoopy

Tábor skautek 1. dívčího oddílu

Na pozvání skautů z Dzierzoniova vyrazilo šest neohrožených lanškrounských skautek vstříc novému dobrodružství v exotických krajinách. Po prohlídce malebného města Dzierzoniova jsme si daly také malebnou pizzu a poté jsme pokračovaly nočním vlakem skoro přes celé Polsko do Stila. Následující den jsme dorazily do cíle, kde nás přivítala cedule Stilo, pod kterou bylo připsáno „Konec světa“, což celkem výstižně charakterizovalo přímořskou vesničku se třemi domy.

Při prvním pohledu na přibližující se tábořiště jsme měly pocit, že jsme vjely do známého televizního seriálu M*A*S*H. Na písčitém prostranství uprostřed borovicového lesa se tyčilo několik vojensky vyhlížejících stanů (podvědomě jsme čekaly, že každou chvíli nastane nálet).

Polští skauti byli velmi sympatičtí, avšak zarazilo nás jejich oblečení. My, zvyklé z českých bažin na tepláky a gumáky, jsme byly značně překvapeny při pohledu na bílé sukénky, žabky a balerínky. Postupem času jsme zjistily, že Poláci velice rádi zpívají a snad každý druhý hraje na kytaru. Nejvíce jsme se spřátelily s jednou polskou družinou děvčat. Zajímavé bylo, že my jsme jim rozuměly a ony nám ne, takže jsme se často musely uchýlovat k domluvě „rukama nohama“. I když byli i tací, kterým jazyková bariéra vůbec nevadila, například jeden malý kluk za námi vždycky přiběhl a plácnul si s námi do dlaní – vysloužil si od nás přezdívku Tleskač, jiný na nás zase zpoza stromu střílel imaginární zbraní – jeho přezdívka zněla Stříleč. Malým zklamáním pro nás bylo polské jídlo. Oběd byl až ve dvě hodiny a vždy obsahoval nějaký ten kopr. Toto však byla malá vada na jinak dokonalém táboře.

Program byl velice pestrý. Naučily jsme se malovat karikatury, navlékat korálky, házet matračkou a nastupovat ve dvojstupu. Také jsme viděly východ i západ slunce na pláži a zúčastnily jsme se

pěvecké soutěže i táborové olympiády. Podívaly jsme se i na maják a na vrak ztroskotané lodi. Naučily jsme také polské skauty několik her, které se jim líbily. My jsme se zase seznámily s jejich nejoblíbenější hrou, jejímž cílem je dát pusu tomu, kdo k vám zrovna doputuje při pobíhání v kroužku (vnitřní kroužek obvykle tvoří chlapci a vnější děvčata).

Chvilku nám trvalo, než jsme si na tábor zvykly (bylo to tam o tolik jiné než v Česku), ale loučily jsme se se slzami v očích. Vedoucí nám připravili krásné noční rozloučení při svíčkách, kdy jsme si navzájem předali vyráběné dárky a ujišťovali se, že se zase musíme vidět. Možná, že čas trochu zamtlá naše vzpomínky, ale těch čtrnáct dní v nás zanechalo nesmazatelnou stopu a my už nikdy, nikdy nebudeme stejné.

Jája

Tábor v Polsku

Tábor 31. oddílu a 33. smečky vlčat

Nastal 1. červenec 2009. Skauti a skautky z 31. a 37. oddílu se vydali, jako každý rok, na tábor. Letos se jejich útočištěm stala Kopretinová louka nedaleko obce Tatenice. Náplň prvních tří dnů byla jasná – postavit tábor dřívě, než přijedou ti mladší – vlčata a světlušky. Když se tak stalo, mohl začít plánovaný táborový program.

Chlapeckou část tábora letos celotáborová hra přenesla do fiktivního středověkého království Evellian, kde po smrti starého krále nastal souboj jeho čtyř synů a jejich stoupců, které představovaly čtyři družiny skautů a vlčat, o vládu v zemi. Během této doby kluci měli např. vyrobit výstroj, postavit pevnost a ubránit ji proti ostatním nebo pronést potraviny přes nepřátelské území. Samozřejmě došlo i na rytířské ctnosti. Nakonec ovšem agresivita sousedního uzurpátorského krále donutila čtyři bratry a jejich stoupence se usmířit a v závěrečné bitvě zvítězit.

Kromě celotáborové hry byla na programu řada dalších aktivit, nechyběl ani výlet do bazénu nebo celodenní výprava, při které vlčata navštívila Lázek. Skauti absolvovali noční pochod, na jehož konci mohli na Lázku pozorovat východ slunce, a po krátkém odpočinku putovali dále krajinou v okolí Hoštejna a Drozdovské pily.

Dva týdny uplynuly jako voda, nováčci složili svůj slib a když dohořel závěrečný oheň, vydali jsme se zpět domů.

Jirka

Tábor 37. dívčího oddílu

O mnoho podivných událostí a o boj na život a na smrt nebylo v italském městečku Serra di Falco nouze. Rodiny skautek Lombardi a Rici, rodiny světlušek Esposito, de Luca a Moretti musely nejdříve prokázat, že jsou dobrými mafiány, kteří nezklamou v boji fyzickém ani psychickém. Musely být schopné dobře zhodnotit situaci a bojovat spolu nebo si rozdělit úkoly v rodině tak, aby vždy zvítězily. Nebyly na to samy – pomáhal jim jejich don, který byl hlavně jejich psychickou oporou. Nástrahy mafiánského světa byly zálučné a někdy bylo i velmi obtížné je překonat, hlavně když některý člen rodiny chyběl nebo se zranil právě jejich don a oni museli vyrobit z přírodních materiálů s pomocí pár hřebíků a kousku provázku nosítka, na kterých ho donesou do nemocnice. I další etapy si pohrály s nevšedními tématy. Požár v městečku nebyl žádný med – dívky musely zachránit co nejvíce věcí z domů a nosit je ven, ale cestou tam i zpátky je samozřejmě ohrožovaly plameny. Policejní razie je v takovém městečku velmi nevíтанá událost, proto se museli všichni občané města skrýt v okolních lesích a vyčkat odchodu policie. Avšak několik zlodějů ukradlo donům jejich věci, a tak pro záchranu dobrých vztahů a podpory musely jít rodiny do zlodějského doupěte a tyto ukradené věci svým ochráncům vrátit.

Podle toho, jak rodiny své úkoly plnily, tolik dostávaly peněz a za ty si mohly kupovat veřejné budovy v městečku, a tím ho postupně ovládat. Nejúspěšnější rodina byla právě ta, která skoupila nejvíce domů a během tábora nejlépe spolupracovala. Ty si předposlední den tábora mohly přát téměř cokoliv a muselo jim to být splněno – jako důkaz ovládnutí města.

Tábora se zúčastnilo 16 světlušek a 9 skautek.

Šárka

Z Ještědu na Sněžku za 96 hodin

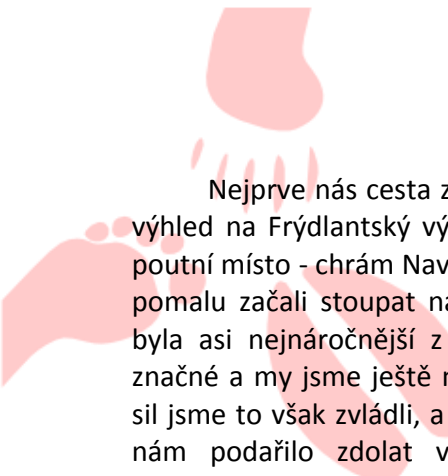
Poslední srpnový týden se nese pro mnohé z nás ve znamení nostalgie z neúprosně končících prázdnin. Čas dovolených a prázdninové zábavy zvolna mizí v poletujícím chmýří babího léta. Ještě chvíli, a naše životy se opět vrátí do starých kolejí všedních dnů.

Toto ovšem neplatí pro členy 39. roverského kmene DLONN ze střediska Zubr a Dikobraz, kteří se na tuto dobu těší celé prázdniny. Čeká je totiž týden úžasných dobrodružství a drsných zážitků, při kterých si mnohdy sáhnou až na dno svých sil. Nejinak tomu bylo i letos...

Všechno začalo v pondělí 24.8.2009 v 6:45 na vlakovém nádraží, kde se nás sešlo osm, a odkud jsme společně vyrazili. Po několikahodinové úmorné jízdě vlakem jsme konečně vystoupili na nádraží v Liberci, kde měla naše „roverská expedice“ slavnostně začít. Před sebou jsme měli mnoho desítek kilometrů cesty napříč Jizerskými horami a Krkonošemi s dvacetikilovými batohy na zádech.

V Jizerských horách

Nejprve nás cesta zavedla na Ještěd, ze kterého byl nádherný výhled na Frýdlantský výběžek. Druhý den jsme zavítali na známé poutní místo - chrám Navštívení P. Marie v Hejnicích. Odtud už jsme pomalu začali stoupat na hřeben Jizerských hor. Tato část cesty byla asi nejnáročnější z celého putování, protože převýšení bylo značné a my jsme ještě nebyli, jak se říká, „rozchození“. S vypětím sil jsme to však zvládli, a tak jsme mohli pokračovat. Odpoledne se nám podařilo zdolat vrchol Jizera, který je se svoji výškou 1122 m.n.m. druhým nejvyšším bodem Jizerských hor.

Třetí den jsme již opustili Jizerské hory a naše pouť se dále ubírala Krkonošským národním parkem. Prošli jsme Harrachovem. Navštívili Mumlavský vodopád a pomalu začali stoupat vzhůru na hřeben.

Nadcházející ráno jsme se už tolik těšili na cestu, že jsme vyrazili již v šest hodin. Byl to nezapomenutelný zážitek, když jsme kolem sedmé konečně stanuli na hřebenu a hleděli na ty mohutné vrcholky hor na obzoru, které se koupaly v purpurové záplavě

vycházejícího slunce. Náladu nám v zápětí trochu zkazila Sněžka, jejíž vrchol se nesměle tyčil zcela v dáli, ještě v mlze, a která byla tento den hlavním cílem naší cesty. Navštívili jsme Labský vodopád, Labskou loukou s pramenem řeky Labe a pokračovali jsme dále směrem na Sněžku, která před námi s každým dalším krokem rostla. Po velmi dlouhé a vysilující cestě stěžované neúprosným vedrem se nám však v 16:05 SEČ podařilo dobýt nejvyšší vrchol naší vlasti. Unavení, ale šťastní jsme pořídili vrcholové foto a pomalu se vydali na cestu Obřím dolem do Pece pod Sněžkou, s vizí, že dnes budeme spát někde v teple za „Pecí“. To se nám nakonec téměř vyplnilo. Noc jsme strávili na zahradě u jednoho moc hodného pána.

Pátý den jsme si ještě dopoledne dali kondiční výstup na Černou horu, kde jsme se rozhlédli po krajině z rozhledny. Potom jsme honem seběhli červenou sjezdovku a přes Janské Lázně jsme zamířili do Svobody nad Úpou. Zde, v konečném bodě naší letošní

pouti jsme nastoupili na vlak a zamířili k domovu – vyčerpaní, ale plni nezapomenutelných zážitků. A kolik jsme za těch několik dní vlastně zdolali kilometrů? Tak zde se oficiální prameny rozcházejí. Víme však, že stovka to byla určitě...

Tom

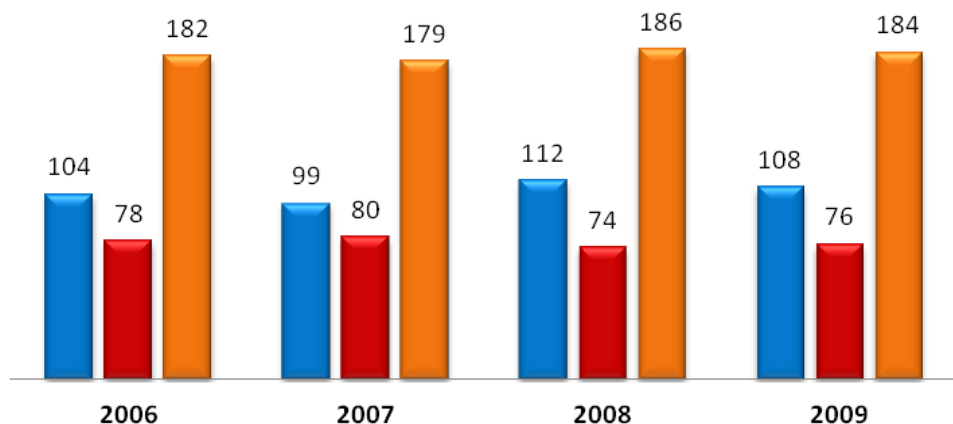

V Krkonoších

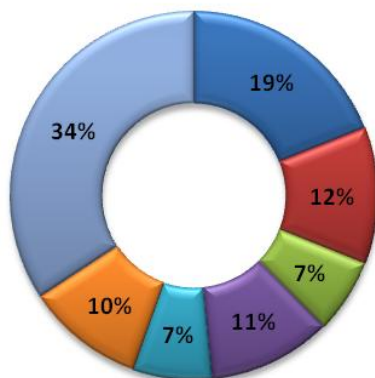
Registrace 2009

Vývoj počtu členů střediska Zubra a Dikobraz

■ děti ■ dospělí ■ celkem

Rozdělení podél věkových kategorií

■ světlušky ■ vlčata ■ skautky ■ skauti
■ roveři ■ rangers ■ vedoucí a OS

Zubr a Dikobraz
Lanškroun

